

Standardy Ochrony Małoletnich

s t o w a r z y s z e n i e

W I O S n a

Spis treści

Kilka słów wstępu	3
Część I: Informacje ogólne	4
Stowarzyszenie WIOSNA – czym się zajmujemy?	4
Cel wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich i ich funkcja	5
Podstawa prawna	5
Część II: Standardy Ochrony Małoletnich	6
Weryfikacja pracowników_czek, wolontariuszy_ek, osób współpracujących z organizacją	6
Zasady bezpieczeństwa dzieci w pracy z dorosłymi w ramach Szlachetnej Paczki i Akademii Przyszłości	7
Niedozwolone zachowania we współpracy z dziećmi	8
Zasady bezpieczeństwa w relacjach między dziećmi w ramach Akademii Przyszłości	9
Szczególne zasady postępowania w pracy z dziećmi z niepełnosprawnością	11
Zasady bezpieczeństwa dzieci w sieci	11
Krzywdzenie małoletnich	14
Krzywda fizyczna (przemoc fizyczna)	14
Krzywda psychiczna (przemoc psychiczna)	15
Krzywda w wyniku zaniedbania (zaniedbanie)	15
Krzywda seksualna (wykorzystywanie seksualne, przemoc seksualna)	16
Zasady postępowania w przypadku posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka lub podejrzeniu popełnienia przestępstwa	17
Zasady sporządzania planu udzielania wsparcia małoletnim	19
Sposób wdrożenia Standardów Ochrony Małoletnich w organizacji, monitorowanie ich przestrzegania i aktualizacja	20
Ochrona wizerunku i danych osobowych małoletnich	21
Postanowienia końcowe	21

W Szlachetnej Paczce i Akademii Przyszłości – programach społecznych realizowanych przez Stowarzyszenie WIOSNA – odbiorcami wsparcia bardzo często są dzieci, młodzież. Wiemy, jak dużej uważności, ale i delikatności, potrzebują najmłodszy. Z jak wielką troską musimy spoglądać na nich i na to, co dzieje się wokół nich.

W trosce o dobro, bezpieczeństwo i rozwój małych dzieci jako Stowarzyszenie WIOSNA przyjmujemy niniejsze Standardy Ochrony Małych Dzieci, jako fundamentalny element naszej misji i działalności. Uznajemy, że każde dziecko ma prawo do ochrony przed wszelkimi formami przemocy, zaniedbania, wykorzystywania i krzywdzenia. Naszym najwyższym priorytetem jest zapewnienie środowiska, w którym dzieci mogą czuć się bezpieczne, szanowane i wszechstronnie wspierane.

Zdajemy sobie sprawę, że odpowiedzialność za ochronę dzieci spoczywa na każdym z nas – na członkach i członkiniach stowarzyszenia, członkach i członkiniach zarządu, pracownikach i pracowniczkach, wolontariuszach i wolontariuszkach oraz współpracownikach i współpracowniczkach organizacji. Dlatego zobowiązujemy się do nieustannego podnoszenia naszych kompetencji i świadomości w zakresie ochrony małych dzieci, aby móc skutecznie przeciwdziałać wszelkim zagrożeniom i reagować na nie w sposób odpowiedzialny i zgodny z najlepszymi praktykami.

Standardy te opierają się na międzynarodowych konwencjach, krajowych ustawach oraz rekomendacjach ekspertów w dziedzinie ochrony dzieci. Wprowadzamy je, aby zapewnić spójność i konsekwencję naszych działań, a także by budować zaufanie wśród rodzin, społeczności oraz innych instytucji, z którymi współpracujemy lub będziemy współpracować.

Deklarujemy, że w ramach naszej działalności będziemy:

1. Poszerzać świadomość na temat praw dziecka oraz edukować w zakresie zagrożeń związanych z przemocą i wykorzystywaniem.
2. Wdrażać w naszej organizacji procedury mające na celu identyfikację, zgłaszanie i reagowanie na wszelkie przypadki krzywdzenia małych dzieci. Skuteczność procedur będziemy monitorować.
3. Dbać o to, by osoby pracujące z dziećmi były odpowiednio przeszkolone, świadome swoich obowiązków oraz zobowiązane do przestrzegania najwyższych standardów etycznych.
4. Tworzyć bezpieczne i wspierające środowisko, które umożliwi dzieciom swobodę wyrażania swoich obaw i potrzeb.
5. Współpracować z rodzicami, opiekunami oraz innymi organizacjami w celu budowania kompleksowego systemu wsparcia dla dzieci.

Z pełnym zaangażowaniem i odpowiedzialnością zobowiązujemy się do przestrzegania tych standardów oraz do stałego ich doskonalenia.

Stowarzyszenie WIOSNA – czym się zajmujemy?

Stowarzyszenie WIOSNA realizuje dwa ogólnopolskie programy: Szlachetną Paczkę oraz Akademię Przyszłości. Organizacja została założona w 2001 roku i od ponad 20 lat, co roku, wspiera osoby znajdujące się w trudniej sytuacji życiowej i materialnej, a także pomaga dzieciom budować wiarę w siebie.

W Szlachetnej Paczce zmieniamy świat na dobre – łączymy ze sobą tych, którzy chcą pomagać z tymi, którzy najbardziej potrzebują wsparcia.

Nasi wolontariusze docierają do rodzin w potrzebie w całej Polsce, poznają ich trudności i decydują o najlepszej formie pomocy. Na podstawie opisu potrzeb rodziny, stworzonego przez wolontariusza, darczyńcy przygotowują indywidualną pomoc.

Osoby starsze i osamotnione, rodziny wielodzietne, poszkodowani w wyniku nieszczęśliwego wypadku, osoby chore i z niepełnosprawnościami – Paczka dociera do tych potrzebujących, którzy często z trudnościami są pozostawieni sami, z dala od wzroku drugiego człowieka. Nie proszą o pomoc, mimo że bardzo jej potrzebują. Pomagamy im tak, jak sami byśmy chcieli, by ktoś nam pomógł, gdy nas dotknie bieda. Pomagamy mądrze, żeby zmiana, którą przynosimy, była zmianą na dobre.

Akademia Przyszłości od 2003 r. pomaga dzieciom, które w sobie nie wierzą, mają niską samoocenę. To bezpieczna, twórcza przestrzeń, w której dziecko spotyka się z drugim człowiekiem, dorosłym, który chce mu poświęcić swój czas i uwagę, być dla niego mądrym towarzyszem, by mogło pokonać dotychczasowe przeszkody.

We współpracy ze szkołami docieramy do dzieci, które mają trudność z niską samoocenę, z relacjami czy nauką. Każde dziecko otrzymuje wsparcie osobistego wolontariusza, z którym spotyka się na indywidualnych zajęciach średnio raz w tygodniu. Celem pracy wolontariusza jest zrozumienie prawdziwych przyczyn trudności dziecka, wspólne znalezienie rozwiązania, a następnie rozwijanie mocnych stron dziecka.

Dziecko ma zapewnione indywidualne podejście, a praca odbywa się według sprawdzonej, bezpiecznej dla niego metodologii wypracowanej przez Akademię Przyszłości. Osiągnięcia dziecka – te małe i duże – wpisywane są do Indeksu Sukcesów – fundowanego konkretnemu dziecku przez darczyńcę. Dzięki tym wpłatom rokrocznie możemy docierać z pomocą do około 2 tys. dzieci w całej Polsce.

Cel wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich i ich funkcja

Zasady dobrej współpracy i dbania o bezpieczeństwo najmłodszych istnieją od początków Akademii Przyszłości – programu, który powstał z myślą o dzieciach.

Standardy Ochrony Małoletnich to dokument, w którym zgromadziliśmy dobre praktyki i wytyczne Stowarzyszenia WIOSNA, w celu jeszcze lepszego zapewnienia małoletnim bezpieczeństwa oraz chronienia ich przed krzywdzeniem.

Standardy Ochrony Małoletnich mają za zadanie w szczególności:

1. **dostarczać wiedzę** o sytuacjach będących krzywdzeniem małoletnich lub zagrożeniem krzywdą;
2. **uwrażliwiać** wszystkich działających w organizacji, współpracujących z organizacją, ale i samych małoletnich oraz ich opiekunów, jak ważne są:
 - a. uważność na krzywdę,
 - b. zapobieganie krzywdzie,
 - c. działania nakierowane na wsparcie małoletnich, gdy krzywda zostanie wyrządzona;
3. **wskazać zakresy odpowiedzialności** osób działających w Stowarzyszeniu WIOSNA za bezpieczeństwo małoletnich biorących udział w programach: Szlachetna Paczka i/lub Akademia Przyszłości;
4. **wskazać metody właściwego reagowania** na podejrzenie krzywdzenia małoletniego
5. **przygotować** pracowników_czki, wolontariuszy_ki i inne osoby współpracujące z organizacją do bezpiecznej, odpowiedzialnej pracy z dzieckiem, poprzez jasne instrukcje i zasady postępowania;
6. **umacniać wewnętrzną kulturę** organizacyjną opartą na wsparciu i idei mądrej pomocy.

Do przestrzegania zasad, wytycznych i standardów, o jakich wyżej mowa, zobowiązani są **wszyscy członkowie_inie, pracownicy_czki, współpracownicy_czki oraz wolontariusze_ki Stowarzyszenia, jak również osoby pełniące funkcję w jego organach.**

Podstawa prawna

Podstawą prawną dla wprowadzenia w organizacji Standardów Ochrony Małoletnich jest art. 22b.2) ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich z dnia 13 maja 2016 r. Dz.U. z 2024 poz. 560 t.j. z dnia 12.04.2024.

O wprowadzeniu obowiązku do Ustawy o ochronie małoletnich zdecydowano tzw. „ustawą Kamilka” z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 poz. 1606). Celem było podniesienie standardów ochrony małoletnich i zapobieganie ich krzywdzeniu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Weryfikacja pracowników_czek, wolontariuszy_ek, osób współpracujących z organizacją

Pracownik_czka, wolontariusz_ka i współpracownik_czka Stowarzyszenia, który_a w ramach swoich obowiązków będzie pracować z dzieckiem przede wszystkim jest przygotowywany_a. Zanim spotka się z dzieckiem przechodzi odpowiednie szkolenie. Otrzymuje również dostęp do materiałów poszerzających wiedzę o bezpiecznej współpracy z dzieckiem. Dodatkowo – w każdym momencie pełnienia swoich obowiązków pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka może skorzystać z konsultacji z psychologiem i/lub pedagogiem..

Jednocześnie – zgodnie z obowiązującymi przepisami **pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka podejmujący_a pracę z dzieckiem musi być zweryfikowany_a w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym**. Weryfikacja ta odbywa się przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do pracy z dzieckiem (w szczególności pracy indywidualnej lub innej aktywności wymagającej bezpośredniego kontaktu z dzieckiem).

Dodatkowo każda z osób, o jakich wyżej mowa:

- a. przedstawia Stowarzyszeniu informację z Krajowego Rejestru Karnego oraz/lub informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa (o treści, o której mowa w art. 21 ust. 3 Ustawy o ochronie małoletnich),
- b. składa oświadczenie o zamieszkiwaniu lub niezamieszkiwaniu w państwach innych niż RP i państwo obywatelstwa w ostatnich 20 latach (w celu ustalenia konieczności pozyskania informacji z rejestru takiego państwa).

Zarówno weryfikacja w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, jak i dostarczenie informacji Krajowego Rejestru Karnego/rejestru karnego innego państwa wymagane jest co roku, z uwagi na cykliczność Szlachetnej Paczki i Akademii Przyszłości – programów społecznych Stowarzyszenia WIOSNA.

Stowarzyszenie współpracuje wyłącznie z tymi osobami, które nie figurują w ww. rejestrach.

Wszyscy pracownicy_czki, współpracownicy_czki i wolontariusze_ki Stowarzyszenia muszą się zapoznać z treścią Standardów Ochrony Małoletnich.

Zasady bezpieczeństwa dzieci w pracy z dorosłymi w ramach Szlachetnej Paczki i Akademii Przyszłości

W ramach pracy z małoletnimi stworzyliśmy kodeks dobrych zachowań, do którego przestrzegania zobowiązany jest każdy pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka:

1. Szanuj prawa osobiste, wrażliwość i prywatność dzieci.
2. Traktuj każdego z godnością i szacunkiem, niezależnie od tego, jak się od Ciebie różni.
3. Podchodź poważnie do wszystkich przekazywanych Ci przez dziecko lub jego otoczenie zarzutów i obaw dotyczących nadużyć. Natychmiast reaguj w celu ich weryfikacji i podjęcia odpowiednich działań zgodnych z zasadami postępowania w przypadku podejrzenia znęcania się lub stosowania przemocy seksualnej.
4. Pozwalaj dzieciom na otwartość w rozmowie. Pamiętaj, że dzieci mogą mieć obawy i wątpliwości przed poruszeniem trudnych dla nich tematów.
5. Pamiętaj, że często jesteś wzorem dla swojego podopiecznego lub podopiecznej. Zwracaj uwagę na to, jak formułujesz komunikaty – ktoś inny może mylnie interpretować Twoje działania lub słowa, niezależnie od Twoich dobrych intencji. Bierz odpowiedzialność za to, co mówisz.
6. Używaj odpowiedniego i kulturalnego języka: rozmawiając osobiście, dzwoniąc, pisząc, wysyłając wiadomości e-mail/sms, komunikując się w Internecie. Panuj nad własnymi emocjami. Nie pozwalaj, by brały one nad Tobą górę. Pamiętaj, że słowa mogą ranić.
7. Pamiętaj, że miejscem do odbywania spotkań z dzieckiem w Akademii Przyszłości jest zawsze szkoła lub placówka, z którą współpracujemy. Jeśli planujesz spotkanie z podopiecznym lub podopieczną poza szkołą – koniecznie każdorazowo musisz pozyskać na to pisemną zgodę rodzica/opiekuna dziecka.
8. W przypadku spotkań poza szkołą/placówką, unikaj sytuacji, by pozostawać z dzieckiem w całkowicie odosobnionym miejscu. Staraj się, by w sali obok zawsze były osoby trzecie. Jeżeli chcesz porozmawiać z dzieckiem na osobności, wybierz miejsce sąsiadujące z takim, gdzie są osoby trzecie lub z daleka jesteście dla nich widoczne.
9. Nie dopuszczaj do sytuacji kontaktu fizycznego z dzieckiem (m.in. siadanie na kolanach, uściski, głaskanie, przytulanie). W przypadku, kiedy dziecko tego potrzebuje (ból, strach, pocieszenie, radość), staraj się nie czynić tego na osobności.
10. Nie prowokuj dzieci do rozmów na tematy intymne, nie pozwalaj na sprośne lub dyskryminujące żarty, komentarze lub piosenki.
11. Nie proponuj zabaw wymuszających zbytnią bliskość fizyczną.

Niedozwolone zachowania we współpracy z dziećmi

Nie ma zgody na sytuacje, w których pracownik_czka, współpracownik_czka lub wolontariusz_ka dopuszcza się w pracy z dzieckiem któregośkolwiek z poniższych zachowań:

1. Stosowanie agresji i przemocy wobec małoletnich/innych osób:
 - a. agresji i przemocy fizycznej w różnych formach, np.
 - bicie/uderzenie/popychanie/kopanie/opluwanie,
 - wymuszenia,
 - napastowanie seksualne,
 - nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą,
 - fizyczne zaczepki,
 - zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań,
 - rzucanie w kogoś przedmiotami,
 - b. agresji i przemocy słownej w różnych formach, np.
 - obelgi, wyzwiska,
 - wyśmiewanie, drwienie, szydzenie z ofiary,
 - bezpośrednio obrażanie,
 - plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie,
 - groźby,
 - c. agresji i przemocy psychicznej w różnych formach, np.
 - poniżanie,
 - wykluczanie/izolacja/milczenie/manipulowanie,
 - wulgarne gesty,
 - śledzenie/szpiegowanie,
 - obraźliwe SMS-y i MMS-y,
 - wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania,
 - telefony i e-maile zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające,
 - niszczenie/zabieranie rzeczy,
 - straszenie.
2. Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji, np. rzucanie kamieniami, przynoszenie ostrych narzędzi, innych niebezpiecznych przedmiotów i substancji oraz ich spożywanie.
3. Dopuszczanie do nieuzasadnionego, opuszczanie przez małoletniego miejsca spotkania bez zgody dorosłego.
4. Celowe nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zajęć i zabaw organizowanych w trakcie spotkań.
5. Celowe zachowania zagrażające zdrowiu bądź życiu.
6. Niewłaściwe zachowanie podczas wyjść, np. przebywanie w miejscach niedozwolonych, bieganie w niebezpiecznych miejscach itp.

7. Palenie papierosów, picie alkoholu w obecności małoletnich, stawianie się na spotkania z małoletnimi pod wpływem alkoholu lub substancji działających podobnie, proponowanie papierosów, alkoholu lub innych substancji niedozwolonych małoletnim.
8. Rozprowadzanie i stosowanie narkotyków/ środków odurzających.
9. Niestosowne odzywanie się do małoletnich lub innych osób.
10. Używanie wulgaryzmów.
11. Celowe niszczenie lub nieszanowanie własności innych osób oraz niszczenie mienia.
12. Kradzież/przywłaszczenie własności małoletnich lub innych osób trzecich, w tym również własności instytucji uczyczącej miejsca na spotkanie w ramach Akademii Przyszłości.
13. Wyłudzenie pieniędzy lub innych rzeczy od małoletnich.
14. Wysługiwanie się innymi małoletnimi w zamian za korzyści materialne.
15. Rozwiązywanie konfliktów w sposób siłowy.
16. Szykanowanie małoletnich lub innych osób z powodu odmienności przekonań, religii, światopoglądu, płci, poczucia tożsamości, pochodzenia, statusu ekonomicznego i społecznego, niepełnosprawności, wyglądu.
17. Niereagowanie na niewłaściwe zachowania małoletnich (bicie, wyzywanie, dokuczanie, znęcanie się, zorganizowana przemoc, zastraszanie).
18. Fotografowanie lub filmowanie zdarzeń z udziałem innych osób bez ich zgody.
19. Upublicznianie materiałów i fotografii bez zgody obecnych na nich osób.
20. Stosowanie wobec innych uczniów/innych osób różnych form cyberprzemocy.

Zasady bezpieczeństwa w relacjach między dziećmi w ramach Akademii Przyszłości

Jako pracowni_czki, wolontariusze_ki Stowarzyszenia:

1. Dbamy o to, by dzieci wzajemnie się szanowały i akceptowały różnice kulturowe, społeczne i indywidualne, promując atmosferę otwartości i tolerancji.
2. Uczymy dzieci szanować granice osobiste innych osób, w tym również rówieśników_czek.
3. Zachęcamy dzieci do rozwijania empatii, zrozumienia uczuć innych i udzielania wsparcia. Co przyczynia się do tworzenia pozytywnych relacji między dziećmi.
4. Uświadamiamy dzieciom, by odpowiedzialnie korzystały z nowych technologii, unikały rozpowszechniania treści nieodpowiednich lub obraźliwych w stosunku do innych osób.

5. Dbamy o to, by dzieci zachowywały wysoką kulturę osobistą: unikanie wulgaryzmów, przedrzeźniania, wyzwisk, a także używanie zwrotów grzecznościowych.
6. Zwracamy uwagę na zachowania dzieci, aby zapewnić bezpieczne i pozytywne relacje, a także w razie potrzeby interweniować i zapewniać odpowiednie warunki do rozwoju.
7. Reagujemy na wszelkie przejawy hejtu w relacjach między dziećmi. Jakakolwiek forma hejtu w relacjach dziecko-dziecko jest nieakceptowalna.
8. Reagujemy na przejawy agresji między dziećmi. Wszelkie formy agresji w relacji dziecko-dziecko są niedozwolone.
9. Dbamy o bezpieczeństwo dzieci - mają one prawo do przebywania w bezpiecznym środowisku.

Przyglądając się relacjom między dziećmi pamiętamy, że:

1. Dzieci mają prawo do własnych poglądów, ocen i spojrzenia na świat oraz wyrażania ich, pod warunkiem, że sposób ich wyrażania wolny jest od agresji i przemocy oraz nikomu nie wyrządza krzywdy.
2. Dzieci zwracając uwagę na swoje słowa i czyny, dbają o to, by ich zachowanie przyczyniało się do tworzenia bezpiecznego i pozytywnego miejsca spotkań.
3. Dzieci budują wzajemne relacje poprzez zmniejszanie niezdrowej rywalizacji między sobą, wzajemne zrozumienie oraz konstruktywne rozwiązywanie problemów i konfliktów między sobą (bez użycia siły).
4. Dzieci uczą się, jak komunikować się w bezpieczny sposób, by za pomocą słów wyrazić swoje uczucia i potrzeby.
5. Dzieci uczestniczą w aktywnościach i zadaniach, które promują współpracę, uczą się rozwiązywać problemy i budować zdrowe relacje.
6. Dzieci mają obowiązek przeciwstawiania się wszelkim przejawom agresji wśród rówieśników oraz informowania Wolontariuszy o zaistniałych zagrożeniach, sytuacjach, których byli świadkami.
7. Dzieci mają prawo do wysłuchania i uzyskania odpowiedniej pomocy w sytuacjach konfliktowych.
8. Wyśmiewanie i poniżanie w relacji dziecko-dziecko jest nieakceptowalne.
9. W przypadku konfliktów między dziećmi, zapewniamy mediację, dążąc do pokojowego rozwiązania sporu.

Szczególne zasady postępowania w pracy z dziećmi z niepełnosprawnością

W pracy z dziećmi z niepełnosprawnością obowiązują wszystkie wymienione w tym dokumencie wskazania oraz te zamieszczone poniżej, wynikające ze specjalnych potrzeb małych dzieci.

Dziecko z niepełnosprawnością jest częścią grupy rówieśniczej tak samo, jak każda inna osoba.

1. Pracownicy_czki oraz wolontariusze_ki Stowarzyszenia pracujący z małym dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych zapoznają się z diagnozą dziecka i wskazaniami do pracy. Wskazania te realizują w trakcie swoich zajęć z małym dzieckiem.
2. Ze względu na indywidualne potrzeby i możliwości treść zajęć, materiałów i pomocy dydaktycznych wykorzystywanych w trakcie spotkań należy dostosować do poziomu rozwoju i zainteresowań dziecka.
3. Naukę należy oprzeć na treściach znanych, stawiać jasne cele i oczekiwania.
4. W pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością należy stosować przerwy pomiędzy kolejnymi zadaniami adekwatnie do potrzeb i możliwości małego dziecka.
5. W pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością należy, jeśli wymaga tego sytuacja, wydłużyć czas przeznaczony na daną aktywność.
6. W pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością należy stosować język i komunikaty dostosowane do małego dziecka z niepełnosprawnością, tak, aby były dla niego proste i zrozumiałe. Jeśli wymaga tego sytuacja, należy komunikaty słowne wesprzeć instrukcjami pokazowymi, obrazkowymi. Zawsze należy potwierdzać zrozumienie komunikatu przez dziecko.
7. W pracy z małym dzieckiem z niepełnosprawnością szczególnie istotne jest stosowanie zasady indywidualizacji w odniesieniu do wszystkich aspektów jego funkcjonowania.
8. W pracy z małym dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy zadbać o miejsce pracy dostosowane do jego potrzeb i możliwości, np. poprzez wyeliminowanie dystraktorów.

Zasady bezpieczeństwa dzieci w sieci

W ramach pracy z dziećmi mogą zdarzyć się sytuacje, kiedy zajęcia będą prowadzone online lub w ich czasie będą wykorzystane aplikacje i strony internetowe. Poniżej określamy standardy pracy naszych wolontariuszy_ek i pracowników_czek z dziećmi za pomocą narzędzi cyfrowych. Wskazujemy również najbardziej powszechne zagrożenia w sieci, na jakie można się natknąć,

a także zamieszczamy wskazówki w zakresie cyfrowego bezpieczeństwa. Znajduje się tu też opis sytuacji, które powinny zaniepokoić wolontariuszy_ki, pracowników_czki i informacje co robić, gdy się wydarzą.

Standardy pracy wolontariusza_ki, pracownika_czki, współpracownika_czki z dzieckiem za pomocą narzędzi cyfrowych:

- a. **O tym, czy spotkanie może odbyć się w formule online decyduje rodzic/opiekun prawny** małoletniego. Jeżeli tak – wolontariusz_ka, pracownik_czka ustala datę, godzinę oraz platformę, która będzie wykorzystana do organizacji spotkania. Wolontariusz_ka, pracownik_czka informuje rodzica/opiekuna w jaki sposób dostarczy link do spotkania. Przekazuje również prośbę o komfortową przestrzeń dla dziecka, aby mogło odbyć spotkanie.
- b. **Pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka ustala z rodzicem/opiekunem** prawnym dziecka, że on będzie osobą otwierającą spotkanie, a po przywitaniu się przekazuje dostęp do narzędzia dziecku.
- c. **O ustalonej porze spotkania pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka łączy się pod wskazanym linkiem.** Dbaniem o to, aby w otoczeniu nie było osób trzecich.
- d. **W przypadku trudności** technicznych podczas samego spotkania pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka dba o kontakt z rodzicem/opiekunem prawnym dziecka.
- e. **Komunikacja poza ustalonymi spotkaniami** z dzieckiem powinna odbywać się za pośrednictwem rodzica/opiekuna prawnego.
- f. **Pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka nie publikuje w mediach społecznościowych** szczegółowych informacji dotyczących pracy z małoletnim, takich jak lokalizacja, opis spotkania, zdjęcia dziecka, dane osobowe małoletniego.
- g. **Pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka nigdy nie publikuje zdjęć** ani informacji o innych małoletnich bez zgody ich rodziców/opiekunów.

Zagrożenia w sieci:

- a. **Nieodpowiednie dla wieku treści**, w tym nieodpowiednie dla wieku reklamy, które mogą być szkodliwe dla równowagi psychicznej dziecka lub wywołać traumę.
- b. Ujawnianie zbyt wielu informacji osobistych w sieci, które może prowadzić do **naruszeń prywatności** lub **kradzieży tożsamości**.
- c. **Cyberprzemoc**, czyli zastraszanie, szantaż lub ośmieszanie w wirtualnym świecie – często za pomocą mediów społecznościowych.
- d. **Phishing**, czyli atak polegający na podszywaniu się pod rzetelną stronę internetową w celu wyłudzenia poufnych informacji, takich jak hasła i numery kart kredytowych, co może prowadzić to naruszeń prywatności lub utraty pieniędzy.
- e. **Malware**, czyli złośliwe oprogramowanie, które może zainfekować urządzenia i doprowadzić do utraty ważnych informacji lub naruszeń prywatności.

Ogólne wskazówki w zakresie bezpiecznego korzystania z narzędzi cyfrowych:

- a. **Unikaj dzielenia się informacjami osobistymi**, takimi jak pełne imię i nazwisko, adres, numer telefonu, nazwa szkoły czy data urodzenia w mediach społecznościowych, zwróć na to szczególną uwagę dziecku
- b. **Bądź ostrożny/ostrożna w relacjach w sieci z nieznanymi**. Nie odpowiadaj na wiadomości od nich i nie akceptuj zaproszeń do znajomych od osób, których nie znasz osobiście. Zwróć na to szczególną uwagę małoletniemu.
- c. **Nie otwieraj podejrzanych linków i załączników**. To może być próba wyłudzenia danych lub pieniędzy.
- d. **Uważaj na to, co i skąd pobierasz** – oprogramowanie lub pobierane treści mogą zawierać wirusy lub instalować na Twoich urządzeniach złośliwe oprogramowanie.
- e. **Uważaj na to, gdzie i co publikujesz**, by chronić swoją prywatność.

Sytuacje, które powinny zaniepokoić:

- a. **Dziecko spędza bardzo dużo czasu online**, zwłaszcza kosztem innych ważnych aktywności, jak nauka, sen czy spotkania z rówieśnikami.
- b. **Dziecko staje się wycofane**, tajemnicze lub rozdrażnione, zwłaszcza w kontekście korzystania z Internetu (nagle zmiany nastroju mogą być związane z cyberprzemocą lub nieodpowiednimi treściami).
- c. **Dziecko stara się ukrywać, co robi w internecie**, na przykład szybko zamyka aplikacje lub ekrany, gdy pojawia się w pobliżu.
- d. **Dziecko komunikuje się z osobami**, których nie zna osobiście i jest niechętnie, aby opowiedzieć o tych kontaktach.
- e. **Dziecko przegląda treści nieodpowiednie dla wieku**, takie jak treści zawierające przemoc, pornografia, treści rasistowskie lub nawołujące do nienawiści lub subskrypcja nieodpowiednich kanałów oraz stron internetowych.
- f. **Problemy z przyjaciółmi lub konflikty** wynikające z działań online takie jak cyberprzemoc.
- g. **Izolacja od rówieśników**, co może być wynikiem uzależnienia od Internetu lub gier online.

Reagowanie na sytuacje, w których dziecko doświadcza lub doświadczyło naruszeń w sieci:

- a. Jeśli podczas spotkań z dzieckiem pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka zauważa niepokojące zachowania odpowiadające sytuacji opisanym powyżej niezwłocznie informuje o tym rodziców/opiekunów dziecka.

Jeśli pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka podejrzewa, że małoletni może być ofiarą jakiegokolwiek formy cyberprzemocy lub jest jej świadkiem, wskazuje dziecku, by nie odpowiadało na agresywne wiadomości, a **sprawę zgłasza rodzicom/opiekunom lub do wychowawcy, dyrektora szkoły, do której uczęszcza dziecko, miejscowego ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa – na policję**

- b. **.Oferuje wsparcie.** Może się zdarzyć, że konieczne będzie zawiadomienie policji, dlatego pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka rekomenduje rodzicom /opiekunom/przedstawicielom szkoły dziecka o konieczności zabezpieczeniu dowodów, które pomogą w ustaleniu tożsamości sprawcy.
- c. **Jeśli pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka widzi nieodpowiednie treści kierowane** do lub dostępne dla małoletnich zgłasza je administratorom strony.
- d. **Jeżeli pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka podejrzewa, że dziecko może być ofiarą oszustwa** lub innego przestępstwa popełnionego za pośrednictwem sieci, kieruje się poniżej opisanymi zasadami postępowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletnich.

UWAGA! Jeśli pracownik_czka, wolontariusz_ka, współpracownik_czka podejrzewa próbę oszustwa (np. małoletni otrzymał podejrzany link do płatności na swój komunikator internetowy, maila lub w drodze sms), dziecko zgłasza groźby lub jest szantażowane w sieci, konieczne zgłasza incydent na stronie <https://incydent.cert.pl/>¹.

Krzywdzenie małoletnich

Krzywdzenie małoletnich może przyjąć **rozmaite formy, np.:**

- krzywdzenie fizyczne (**przemoc fizyczna**);
- krzywdzenie psychicznej (**przemoc psychiczna**);
- krzywdzenie w wyniku zaniedbania (**zaniedbanie**);
- krzywdzenie seksualnej (**wykorzystywanie seksualne/przemoc seksualna**).

Poniżej wskazujemy, **jakie działania bądź zaniechania** mogą mieścić się pod każdym z tych pojęć, a także, **jakie działania należy podjąć** w przypadku przypuszczenia lub otrzymania informacji o tym, że doszło do krzywdzenia osoby małoletniej.

Krzywdza fizyczna (przemoc fizyczna)

Przemoc fizyczna wobec małoletnich to każde celowe fizyczne krzywdzenie dziecka. To wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna i które mają na celu spowodowanie bólu lub dyskomfortu – nawet niewielkiego. Może oznaczać bicie ręką lub narzędziem, uderzanie, kopanie, potrąsanie, rzucanie, drapanie, szczypanie, gryzienie, przypalenie lub łamanie kości.

Zauważalnymi symptomami przemocy fizycznej mogą być:

- zadrapania, otarcia, siniaki, opuchnięcia, złamania lub poparzenia. Z których każde występować może w typowych lub nietypowych miejscach.

UWAGA! obrażenia mogą nie być widoczne na zewnątrz, np. gdy ulegają im organy wewnętrzne. Do symptomów pośrednich przemocy fizycznej można zaliczyć:

¹ CERT Polska wykonuje obowiązki, o jakich mowa w ustawie z dn. 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa z późn. zmianami (Dz.U.2020.1369)

- lęk przed przebieraniem/rozebraniem się/dotykiem;
- noszenie ciemnych okularów niezależnie od pogody;
- nadmierna apatia/wycofanie lub agresja;
- sięganie przez małoletnich po używki.

Krzywda psychiczna (przemoc psychiczna)

Przemoc psychiczna/emocjonalna to każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy. Zalicza się do niej: poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi – powodujące obniżenie jego poczucia wartości.

Przemoc psychiczna to także uporczywe, emocjonalne maltretowanie dziecka. Mówienie mu, że jest bezwartościowe, niekochane i nieodpowiednie. Niedawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub "wyśmiewanie" tego, co mówi, jak się komunikuje. To też zastraszanie w Internecie (poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe – również przez rówieśników dziecka). Przemoc psychiczna może być wywołana też treściami i interakcjami w internecie (cyberprzemoc).

Symptomami przemocy psychicznej mogą być:

- nagłe zaburzenia mowy;
- nadmierna apatia/wycofanie;
- samookaleczenia;
- kołysanie się, ssanie kciuka;
- trudności w relacjach z rówieśnikami;
- zwracanie na siebie uwagi agresywnymi zachowaniami;
- niskie poczucie własnej wartości.

Krzywda w wyniku zaniedbania (zaniedbanie)

Zaniedbanie to brak zapewnienia podstawowych potrzeb dziecka, gdy rodzice/opiekunowie mają środki, wiedzę i dostęp do usług, aby to zrobić. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia. Obejmuje ono również brak ochrony dziecka przed narażeniem na niebezpieczeństwo.

Zaniedbanie może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju dziecka.

Najczęstszymi objawami zaniedbania są:

- nieadekwatny do warunków pogodowych ubiór lub ubiór rażąco niewłaściwych rozmiarów;
- brak dostatecznej higieny osobistej dziecka;
- wagarowanie;

- pozostawanie poza domem (na podwórku) do późnych godzin wieczornych/nocnych bez opieki;
- niedożywienie;
- nadmierna apatia/wycofanie lub agresja;
- kradzieże;
- żebranie;
- niskie poczucie własnej wartości.

Krzywdza seksualna (wykorzystywanie seksualne, przemoc seksualna)

Poprzez wykorzystywanie seksualne/przemoc seksualną wobec małoletnich rozumieć należy każde angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą, np. trenera, opiekuna lub rodzica.

Obejmuje zachowania fizyczne, np. dotykanie dziecka, jak i działanie bez kontaktu fizycznego, np. podglądanie lub słowna agresja. Obejmuje także kontakty seksualne między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem lub jeśli jedna osoba o bezwładnia inną – niezależnie od wieku. Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem bezpośrednim – jest nim również np. angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym lub uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania (np. za pośrednictwem mediów społecznościowych). Mogą to być również sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, próśby o przystęgi seksualne, seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające.

W wielu przypadkach sprawcą jest osoba, którą dziecko zna i której ufa, a do wykorzystania seksualnego dochodzi często w odosobnionych, indywidualnych sytuacjach. Zauważalnymi symptomami przemocy seksualnej mogą być:

- niewywołane przez czynniki organiczne infekcje dróg moczowo-płciowych,
- urazy około-odbytowe, urazy pochwy, prącia lub jąder,
- infekcje przenoszone drogą płciową, infekcje jamy ustnej,
- ból przy oddawaniu moczu lub defekacji,
- ciąża,
- składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym małoletnim.

Do symptomów pośrednich przemocy seksualnej można zaliczyć:

- spadek apetytu,
- nadmierną apatię/wycofanie lub agresję,
- anoreksję,
- bulimię.

Należy pamiętać o tym, że symptomy wyżej wymienione mogą, ale **nie muszą**, występować jednocześnie. Dodatkowo, choć zestawienie zostało uczynione w oparciu o symptomy najbardziej charakterystyczne, możliwe jest pojawienie się także innych objawów, czy też występowanie objawów charakterystycznych dla jednego rodzaju krzywdy przy innym jej rodzaju. Podstawą jest pozostanie uważnym i działanie zgodnie z wytycznymi, które sformułowane są w niniejszym dokumencie.

Zasady postępowania w przypadku posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka lub podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Wszelkie zdarzenia dotyczące krzywdy (jakiegokolwiek) wyrządzonej małoletnim należy zgłaszać:

telefonicznie: 12 421 28 54 (w dni robocze, w godz. 9.00–15.00)
mailowo : bezpieczenstwo.dzieci@wiosna.org.pl (7 dni w tygodniu, 24h)

Jest to numer telefonu i adres „pierwszego kontaktu”, a przesłanie przekazanie informacji uruchomi działania po stronie Stowarzyszenia.

Każda informacja o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, jaka dociera do Stowarzyszenia, jest traktowana z należytą powagą i wyjaśniana.

Czasem to dziecko przekazuje informacje o tym, że zostało skrzywdzone lub informacje, poprzez które powstaje podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka. Oto wskazówki, które mogą pomóc w rozmowie z dzieckiem w tej sytuacji.

1. pracownik_czka, współpracownik_czka, wolontariusz_ka wysłuchuje dziecko w chwili, kiedy postanowiło się otworzyć. Nie przerywa, nie przekłada rozmowy, ale też nie przymusza do jej kontynuowania, jeżeli dziecko tego nie chce. Jeżeli dziecko postanowiło zaufać właśnie pracownikowi_cze, wolontariuszowi_ce, nie jest istotne rozwiązanie problemu, ale wysłuchanie dziecka. Ważne jest stworzenie bezpiecznej atmosfery i dobre warunki do spokojnej rozmowy.
2. pracownik_czka, współpracownik_czka, wolontariusz_ka informuje dziecko, że może i chce mu pomóc. Nie składa dziecku obietnicy, że opowieść nie zostanie utrzymana w tajemnicy. Utrzymywanie tajemnicy bez poinformowania o tym właściwych organów nie chroni dziecka przed ewentualnym gniewem rodzica, może zaś prowadzić do kolejnych aktów przemocy. Wynika też z zapisów prawnych, że podejrzenie przestępstwa trzeba zgłosić. Warto jednak nadmienić, że nikt niepowołany nie dowie się o tej rozmowie i sytuacji, tylko takie osoby, które mogą dalej pomóc. Może wiązać się to oczywiście z trudną reakcją dziecka, lękiem, strachem, prośbą wywarcia wpływu, aby dalej nic z tym nie robić. Jest to sytuacja, która ma miejsce w przypadku osób doświadczających przemocy. Ważne jest, aby mieć tego świadomość.

3. Jeżeli dziecko tego oczekuje, pracownik_czka, współpracownik_czka, wolontariusz_ka nadal powinna być osobą, z którą dziecko może porozmawiać o swoich problemach.

W Stowarzyszeniu wyznaczylismy osoby odpowiedzialne za:

- składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego;
- zawiadamianie sądu opiekuńczego w przypadkach tego wymagających² (po uprzednio podjętej współpracy z rodzicami/opiekunami dziecka, w szczególności, jeśli mimo współpracy dziecko nie realizuje obowiązku szkolnego, rodzice działają na szkodę dziecka, stosują wobec dziecka przemoc);
- powiadamianie właściwych organów, które mają możliwość uruchomienia procedury Niebieskiej Karty (np. policja; powiadomienia dokonuje się w przypadku podejrzenia stosowania wobec dziecka przemocy domowej lub zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej)

Tymi osobami są:

- Menadżer_ka Zarządzający_a Programów Społecznych,
- Starszy_a Menadżer_ka Zespołu Operacyjnego.

Pracownik_czka, współpracownik_czka, wolontariusz_ka dba o to, by o sprawie dowiedziało się tylko tyle osób, ile jest absolutnie konieczne. Cały czas obowiązuje go/ją zasada poufności.

Każde zgłoszenie jest dokumentowane zgodnie z ustalonym wewnątrz procesem.

UWAGA! W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu, należy niezwłocznie poinformować **policję**, dzwoniąc pod numer alarmowy 112, a **gdy jest to konieczne, pod tym samym numerem wezwać pogotowie**. Służby informuje ten pracownik_czka lub wolontariusz_ka, który pierwszy otrzymał informację o zagrożeniu/zauważył zagrożenie.

UWAGA! Zgodnie z **art. 304 Kodeksu postępowania karnego**, **każdy** kto dowiedział się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma **społeczny** obowiązek zawiadomić o tym **prokuratora lub policję**.

Są jednak takie przestępstwa, o których niepowiadomienie jest karalne (na mocy art. 204 Kodeksu karnego). Chodzi tu m.in. o:

- zgwałcenie lub wymuszenie poddania się innej czynności seksualnej,

² Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy (art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego). Obowiązek ten ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi. Na wniosek osoby lub instytucji, o której mowa wyżej, sąd opiekuńczy informuje o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.

- seksualne wykorzystanie bezradności lub niepoczytalności innej osoby,
- obcowanie płciowe z osobą małoletnią lub doprowadzenie jej do poddania się czynnościom seksualnym.

W tych, wyżej wymienionych przypadkach, **każdy** kto ma informacje o przestępstwie – jego przygotowaniu, usiłowaniu lub dokonaniu – **a o tym nie poinformował**, podlega karze pozbawienia wolności do 3 lat. Nie dotyczy to samej osoby pokrzywdzonej, osoby, która zapobiegła popełnieniu czynu, a także przypadku, w którym przestępstwo, jego przygotowanie lub usiłowanie już zostało zgłoszone lub posiada się dostateczną podstawę by przypuszczać, że zgłoszenie już nastąpiło.

Zasady sporządzania planu udzielania wsparcia małoletnim

Jeśli Stowarzyszenie otrzyma informację o doznanej przez dziecko krzywdzie (zgłoszenie), zobowiązane jest do udzielenia mu wsparcia.

W tym celu, w Stowarzyszeniu wyznaczylismy osoby odpowiedzialne zarówno za przyjmowanie zgłoszeń jak i udzielane wsparcie. Takimi osobami są:

- Menadżer_ka Zarządzający_a Programów Społecznych,
- Starszy_a Menadżer_ka Zespołu Operacyjnego.

Plan wsparcia sporządzany jest zgodnie z wewnętrznym procesem.

Gdzie jeszcze można szukać pomocy?

Poniżej znajdziesz dane kontaktowe do innych miejsc (poza Stowarzyszeniem), w których można znaleźć informacje lub uzyskać pomoc:

- **Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży: 116 111**, czynny 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę.
- **Telefon dla Rodziców i Nauczycieli:** 800 100 100 – aktualne informacje na stronie: 800100100.pl/aktualnosci.
- **Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę** – informacje prawne online dotyczące problemu krzywdzenia dzieci: opiekun@fdds.pl.
- **Stowarzyszenie Niebieska Linia:** tel. 800 120 002 – czynny 24 godziny na dobę – dla ofiar przemocy w rodzinie.
- **Poradnia Telefoniczna „Niebieskiej Linii” IPZ:** tel. 22 668 70 00 – codziennie, w godz. 10.00–20.00, dla ofiar przemocy w rodzinie; tel. 800 70 22 22 – czynny 24 godziny na dobę, wsparcie dla osób w stanie kryzysu psychicznego.
- **Instytut Psychologii Zdrowia,** tel. 116 123 – codziennie, w godz. 14.00–22.00.
- **Bezpłatny telefon wsparcia dla osób po stracie bliskich:** 800 108 108 – od poniedziałku do piątku, w godz. 14.00–20.00.

- **Fundacja Nagle Sami – telefon wsparcia:** 800 108 108 czynny od poniedziałku do piątku w godz. 14:00–20:00; fundacja zachęca do kontaktu pedagogów, nauczycieli i opiekunów, którzy chcieliby się dowiedzieć jak rozmawiać z dziećmi o śmierci, jak je wspierać; adres www: <https://naglesami.org.pl/pomoc-psychologiczna>

Sposób wdrożenia Standardów Ochrony Małoletnich w organizacji, monitorowanie ich przestrzegania i aktualizacja

Standardy Ochrony Małoletnich przyjmowane są w naszym Stowarzyszeniu uchwałą Zarządu, a następnie ogłaszane na stronie internetowej: www.wiosna.org.pl.

Zarząd wskazuje osoby odpowiedzialne za:

- przygotowanie pracowników_czek, wolontariuszy_ek, współpracowników_czek do stosowania standardów i monitorowanie ich przestrzegania,
- aktualizację standardów w odniesieniu do aktualnej sytuacji, potrzeb i przepisów. Aktualizacja ta wykonywana jest przynajmniej raz na 2 lata, zgodnie z ustalonym wewnątrz procesem.

Standard Ochrony Małoletnich jest przedstawiony i omówiony wszystkim pracownikom_czkom na spotkaniu Zespołu Stowarzyszenia Wiosna. Dokument i niezbędne materiały są przekazane mailowo i zamieszczone w wewnętrznym Intranecie. Pracownicy_czki, którzy w ramach swoich obowiązków będą pracować z dzieckiem przechodzą dedykowane szkolenie w tym zakresie oraz mogą liczyć na bieżące wsparcie i konsultacje ze strony wyznaczonych w organizacji osób.

Wolontariusz_ka, który_a ma w zadaniach indywidualny kontakt z Dziećmi jest zapoznawany_a ze standardami na obowiązkowym wdrożeniu stacjonarnym, wdrażającym do roli. Dokument jest również udostępniony w Bazie Wiedzy.

Dokument udostępniony jest w dwóch wersjach: wersji **zupelnej** oraz wersji **skróconej**. Wersja skrócona ma na celu przede wszystkim ułatwić samym małoletnim odnalezienie istotnych dla nich informacji o tym, w jaki sposób może im zostać udzielone wsparcie i gdzie zwrócić się o pomoc.

Standardy Ochrony Małoletnich w wersji pełnej i skróconej będą również udostępnione:

- Rodzicom/Opiekunom dzieci objętych wsparciem Akademii Przyszłości (z zaproszeniem do przekazania informacji dzieciom),
- na stronie www.akademiaprzyszlosci.org.pl.

Ochrona wizerunku i danych osobowych małoletnich

W Stowarzyszeniu zapewniamy ochronę danych osobowych dzieci, w tym ochronę wizerunku. Niedozwolone jest zarówno utrwalanie, jak i rozpowszechnianie wizerunku osoby małoletniej bez wyraźnej, jednoznacznej i konkretnej zgody rodzica/opiekuna.

Utrwalanie wizerunku to w szczególności wykonywanie zdjęć (jakimkolwiek urządzeniem) lub nagrywanie filmów (jakimkolwiek urządzeniem). Zaś rozpowszechnianie to jakakolwiek publikacja wizerunku – w sieci Internet, Intranecie, prasie, tv lub innymi kanałami.

Zgody wizerunkowe udzielane są pisemnie. Jeśli pracownik_czka, wolontariusz_ka lub inna osoba współpracująca ze Stowarzyszeniem potrzebuje takiej zgody, powinna skierować swoje zapotrzebowanie na adres mailowy bezpieczenstwo.dzieci@wiosna.org.pl. Pod ten sam adres, w razie niepewności, należy kierować pytania co do treści wyrażonej zgody lub jej istnienia.

W Stowarzyszeniu zbieramy i przechowujemy zgody na rozpowszechnianie wizerunku dzieci oraz informujemy, że wyrażenie zgody jest dobrowolne i nie wpływa na udział dziecka w realizowanych przez Stowarzyszenie programach.

Postanowienia końcowe

Standardy Ochrony Małoletnich wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia.